

stillet et Ændringsforslag under Nr. 9 til § 16 om, at der maa køres ikke alene paa Amtsveje, men ogsaa paa Biveje, der ere af en vis Bredde. Lovforslagets Bestemmelser gik jo ud paa, at der maatte køres paa alle Veje af indtil 12 Alens Bredde, men Flertallet har nu foreslaaet, at der maa køres paa alle Amtsveje uanset Bredden. Ærede Medlemmer ville af Bilagene til Betænkningen se, at der er mange Amtsveje, som ere under 12 Alen, der er ikke saa faa, som have en Bredde af 9—10 Alen, og enkeltvis er der nogle, der kun ere 8 Alen brede. Vi have ikke kunnet forstaa, hvorfor der ikke maatte køres paa en Vej, som blev vedligeholdt af Sognekommunen, men nok, naar den blev vedligeholdt af Amtskommunen, det have vi ikke fundet logisk og have derfor stillet vort Ændringsforslag om, at der maa køres paa alle Veje, der have mindst 9 Alens Bredde, uanset om det er Amts- eller Sogneveje. Vi have ment, at det kunde lade sig gøre at gaa ned til 9 Alen, da der nu er truffet strengere Bestemmelser med Hensyn til Kørselen, og jeg vil i den Henseende tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den ny Bestemmelse, som Flertallet ogsaa er gaaet med til, om at en Automobilist, naar han kører uden om og bagfra, skal raabe Kusken eller Rytteren an, og af denne faa Tilladelse til at køre forbi, ellers skal han holde sig tilbage. Det forekommer mig at være en Bestemmelse, der sikrer de vejfarende mod Ulemper bagfra. Jeg kunde ogsaa godt være gaaet med til den Bestemmelse, at ethvert Automobil, som møder en kørende eller ridende, skulde holde i en vis Afstand, forinden han naaede denne, men det har der ikke været Stemning for i Udvalget, og jeg har derfor ikke stillet noget Ændringsforslag derom. Man har ment, at det vilde være alt for generende, om Automobilisten skulde holde, men for de smalle Vejes Vedkommende kunde jeg i alt Fald meget vel være gaaet med dertil. Og jeg tror, at de, der benytte Automobileerne navnlig til Nyttekørsel, meget hellere ville have denne Bestemmelse end Forbud mod Kørsel paa Sogne- og Biveje.

Ved 1ste Behandling udtalte jeg, at jeg ikke kunde gaa med til at forbyde Natkørsel. Ærede Medlemmer ville se, at dog ikke blot Flertallet, men hele Udvalget — jeg med — er blevet enigt om at gaa med til at forbyde Natkørsel, mod at Justitsministeren med det paagældende Amsraads Indstilling kan give Tilladelse til at køre om Natten. Man har nemlig

tænkt, at hvor der blev Tale om fast Kørsel, f. Eks. Postkørsel, vilde Kørselen kunne foregaa uhindret, fordi man kunde gaa ud fra, at en saadan fast Kørsel altid kunde tilendebringes en halv Time før eller efter Solnedgang. Vi have kunnet gaa med hertil, fordi vi ønskede saa stor en Enighed som muligt om de forskellige Punkter, og fordi det kun er en Lov for den korte Tid af 2 Aar. Men naar man har kunnet opnaa Enighed om, at der ikke maa køres om Natten, forekommer det os mærkeligt, at man har villet forbyde at køre paa Biveje, uanset om Bredden er 10 eller 11 Alen, naar man maa køre paa Amtsveje, selv om de kun ere 8 Alen brede. Mindretallet har ment, at det var rigtigt, at Spørgsmaalet kom her ned i Tinget, saaledes at Medlemmerne kunde faa Lejlighed til at tage Stilling til dette Spørgsmaal. Skulde det vise sig, at der ikke er Stemning derfor, saa er det jo en anden Sag. Jeg skal derfor tillade mig paa Mindretallets Vegne at anbefale Ændringsforslaget, som jeg tror er i god Overensstemmelse med den raadende Tankegang, navnlig hos dem, der tænke paa at benytte Automobilkørslen i det praktiske Livs Tjeneste. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det stillede Ændringsforslag.

Wilmann: Vi ere i det Udvalg, som har været nedsat om dette Lovforslag, komne til det glædelige Resultat, som ogsaa den ærede Ordfører begyndte med at omtale, at vi gennem vort Arbejde i Udvalget have naaet til den Erkendelse, at dette Køretøj ikke alene er et Luksuskøretøj, men ogsaa kan benyttes til Nyttekørsel og sikkert i større og større Udstrækning vil blive benyttet saaledes. Der kunde maaske være adskillige ærede Medlemmer her i Salen, som ved at se vore Ændringer og vort Arbejde, vilde tvivle noget om, at denne Erkendelse havde sat sig rigtigt fast hos Udvalgets Medlemmer. De kunde maaske være tilbøjelige til at mene, at vi dog ikke have været saa meget overbeviste om, at Automobileer ville blive brugte til Nyttekørsel efter den Stilling, vi have taget til Lovforslaget. Jeg skal ogsaa være villig til at indrømme for mit Vedkommende, at jeg ikke vilde have kunnet slutte mig til Flertallet paa saa mange Punkter, som jeg har, og at jeg i det hele taget vilde være kommet til et andet Standpunkt over for mange af disse Paragraffer, hvis jeg ikke var gaaet ud fra den udtrykkelige Forudsætning, at Lo-